Factor René

JOSEP GUARDIOLA

Si en el partit d'ahir haguéssim de buscar un protagonista individualitzat, aquest seria sense cap mena de dubte René Román. El porter tornava al seu lloc de naixement per defensar per segona vegada aquesta temporada la porteria del Girona FC. La casualitat va voler que ho fes al seu Cadis natal, davant de familiars i amics, la qual cosa el va portar a mostrar-se nerviós sobretot en els primers minuts, en els quals va tenir un parell o tres d'accions poc afortunades que gairebé costen un ensurt a ell i a l'equip.

Però per sort això no va succeir i, a mesura que va anar avançant el partit, va aparèixer la millor versió del porter que li coneixem sobretot de la seva època a la UE Llagostera en els últims anys. El punt àlgid d'aquest bon moment en el duel d'ahir va ser quan als primers minuts de la segona part va aturar una rematada a boca de canó d'un davanter local i va evitar així el que la graderia veia com el primer gol del partit.

René, per tant, va tornar amb bona nota a la titularitat forçat per la baixa de Bounou, que estava concentrat amb la seva selecció, i demostrant allò que ja se sabia a l'estiu quan el va fitxar el Girona, que és que l'equip de Montilivi incorporava un porter de garanties.

Arribats al moment actual, faig una reflexió bàsicament personal. Si René ha d'entrar de titular cada vegada que Bounou marxa amb la seva selecció, cosa que ja va succeir en el partit conta el Valladolid i ahir amb el Cadis, i que tornarà a passar el mes vinent perquè hi haurà de nou concentració de seleccions i més que probablement passarà el mes de febrer per la disputa de la Copa d'Àfrica, no seria plantejable deixar ja René com a titular i que fos Bounou que hagués de veure els partits des de la banqueta?

Evidentment, Machín va escollir el marroquí des de l'inici de la temporada. I difícilment li traurà la titularitat només pel fet de marxar amb la seva selecció. Però si és veritat que en un porter la regularitat és bàsica, plantejar-se el pla René no seria desgabellat. Si no és que el tècnic no hagués previst ja des de l'inici que tenint dos porters d'absolutes garanties, els podia combinar precisament perquè un d'ells aniria marxant regularment amb el seu combinat nacional. És a dir, les excursions de Bounou amb el Marroc donen al gadità allò que molts porters només tenen esporàdicament amb els partits de Copa.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/10/factor-rene/808523.html?utm_source=rss